

Forstander af Sdr. Nærá Fri- og Efterskole Mikael Wortmann

Vi er nu kommet til den pædagogiske beretning, og som tidligere vil der komme 4 små beretninger fra os 4 i ledelsen.

Vi er det liv vi lever.. Sådan hedder en bog Svend Brinkmann udgav i 2021. Egentlig er det en skæbnefortælling ud fra samtaler han har haft med en 90 årig kvinde. Om hvordan enkeltstående begivenheder som ung har fulgt hende på godt og ondt gennem livet. Om hvordan hendes livstråd blev til hendes livstæppe sammen med de mennesker hun har mødt på hendes vej. Men når jeg nu gerne vil overføre bogens titel " Vi er det liv vi lever" til vores skole- og børnehushverdag, så handler det om, hvad det er vi har budt vores børn, forældre og ansatte de sidste par år, men også om hvad vi gør fremadrettet.

Vi har levet under restriktioner hvor en af de væsentligste teser var, at vi skulle holdes adskilt og kun være i mindre grupper. Og det har været en udfordring for et sted som vores, som jo er et kombineret sted. Netop et sted hvor vi finder værdi i at blande os store og små. I hverdagen, til arrangementer osv. På tværs af skoleformer og på tværs af skoler og Børnehus. Vi er kommet igennem det – vi fik godt nok noget af en tur i uge 5-6 stykker med totale og delvise nedlukninger."Find en løsning" var svaret fra kommune og ministeriet, på trods af at det så vanskeligt ud. Det var aldrig gået uden jer forældres hjælp, og personalets måde igen at være omstillingsparate og se muligheder. Tak for det.

Men nu er corona slut – eller, det er i hvert fald ikke længere en samfunds kritisk sygdom, så nu er vi tilbage ved at vi må alt. Men årene har påvirket os. Vi er blevet mere forsigtige. Vi vil gerne, men vi holder os også lidt tilbage ift. eksempelvis store forsamlinger, stå tæt i køen osv. Og derfor er bogens titel meget rammende – Vi er det liv vi lever.

Her på matriklen har Coronaen revet os fra hinanden. Vi har i lang tid været et Børnehus, en SFO, en Friskole og en Efterskole. Og oven i det så har hver afdeling også været delt op. Personalet har været gode til at se på hvilke muligheder der var, og finde ind til kernen af værdierne. Det har egentlig været sundt, men nu er det tid til at åbne op igen og se på hvad vi er for et sted. Det er virkelig fantastisk at en ting som morgensang i friskolen er tilbage

I ledelsen har vi lavet os et formål. Vi tager hvert år halvanden døgn ud af kalenderen, hvor vi dykker ned i emner vi finder vigtige for udvikling af stedet. I år arbejdede vi bl.a. med et formål for vores ledelse. Men et formål lever kun, når eller hvis det kan mærkes ud i en organisation. Selvfølgelig tager det tid, men det bliver et styreredskab for os i ledelsen.

Et af punkterne er:

Hvor er vi kombinerede?

Vi vil i ledelsen arbejde for en afklaring af hvor vi er kombinerede. Målet er en styrkelse af at være kombineret, på de områder hvor det giver mening. Og det gælder både på børne-, medarbejder, og ledelsesniveau. Og vi vil styrke vi-følelsen, fællesskabsfølelsen og medejerskabsfølelsen.

Punktet har affødt et personalemøde, hvor alle i blandede grupper arbejdede med emnet. Grupperne kom vidt omkring i drøftelserne.

Og de skulle forholde sig til:

- Hvor er vi kombinerede – Hvor kan det ses?
- Hvad er værdien i at være kombineret?
- Hvor kan det styrkes?
- Hvor er det vigtigt at vi er hver for sig?
- Nye tiltag?

Personalet skulle forholde sig til det på både børne- og voksenniveau.

Resultatet går videre i en arbejdsgruppe med deltagere fra alle afdelinger. For vi er en kombineret skole og Børnehus. Og nu har vi mulighed for at starte gamle traditioner op igen, men også skabe nye tiltag. Det skal selvfølgelig give mening, og derfor er det vigtigt, at det tager sit udspring i personalets tanker og i vores alles hverdag.

Et andet punkt har vi kaldt ansigtet udadtil.

Men i virkeligheden så starter det jo med ansigtet indadtil. Hvad er det vi vil med vores børn, hvordan er vi sammen med dem, hvad vil vi gerne give dem med videre? Hvilken dannelse giver vi dem med på vejen. Hvordan påvirker vi deres livstråd?

Og hvordan passer den daglige praksis ind i værdigrundlaget?

I kan godt høre at det kalder på en masse arbejdsspørgsmål, som vi er i gang med at afdække, så det bliver praksisnært.

Og når børnene så efter 1 år, eller 2 eller 3 eller 10 år forlader os, hvad er det så for en fortælling de tager med – det der bliver til ansigtet udadtil.

Der er 2 andre punkter i formålet og ganske kort, så handler det ene om hvordan vi styrker koordineringen i huset og det andet om vores gode og tillidsfulde samarbejde med bestyrelsen.

For vi har et godt og tillidsfuldt samarbejde. Tak for det til jer alle sammen. Vi når gode resultater, og vi ser en god udvikling af stedet. Den er også tiltrængt, men hvor er det dejligt at renovering og nybyggeri er kommet rigtig godt i gang. I forældre skal vide, at der sidder en kompetent og initiativrig bestyrelse, som gør et godt stykke arbejde. En særlig tak til dig Henrik for det til tider daglige samarbejde.

Og en tak til det samlede personale. Hver især har I været omstillingsparate og er gode til at tackle de situationer og udfordringer vi jævnligt har stået i. Men det har været vigtigt for os, at vi gav børnene den stabile og trygge hverdag, og det har I været gode til. Jeg håber I forældre har kunnet mærke, at der er blevet knoklet for jeres børn. Og det uanset om man har direkte kontakt til børnene eller om det er Tapperne der får hjulene til at køre rundt, så det pædagogiske arbejde kan lade sig gøre.

Og tak til ledelsesteamet. Vi har -igen fristes man til at sige- stået i situationer hvor vi skulle træffe store og hurtige beslutninger, og holde snuden i sporet. I har et stort engagement og en stor vilje. I vil noget med stedet, I når resultater og I gør det supergodt- tak for indsatsen.

Dette var mine ord. Jeg vil give ordet videre til Majbrit.

Ledelsesberetning d. 21/4 2022
Børnehus og SFO

Leder af Sdr. Nærrå Børnehus og SFO
Majbrit Hindsgavl Nielsen

Kære Generalforsamling

Jeg vil gerne starte med, at lade jer få et kig ind der hvor I forældre for det meste ikke kommer ind - i hjertet af personalegrupperne i Børnehuset og SFO'en. På indersiden af toilet døren i Børnehuset hænger der en masse sjove postkort, som er blevet redigeret af en af de ansatte. Der står f.eks. "Tak for godt naboskab", hvor ordet "nabo" er blevet streget over og erstattet med "kollega", eller "Efterlysning – vi søger dig som vil andre det godt", og så er der tilføjet "HEY – du er jo lige her. Der er hængt en kryds og tværs op, og til jul en jule tiskviz. Hvorfor synes jeg som leder at det er vigtigt, og hvorfor ville jeg som forælder også sætte pris på det? Det er fordi det siger en masse om de voksne som jeres børn er sammen med hver dag. Det siger noget om deres måde at omgås andre mennesker på, deres menneskesyn, personlighed og overskud. Det fortæller også, at det er voksne som er gode kolleger for hinanden, hvilket personalet i børnehuset og fritteren har til fælles. Det viser mennesker som passer deres arbejde samvittighedsfuldt og med humor og et smil på læben. Det er sådan nogle mennesker som jeres børn er sammen med i mange timer hver dag og som jeg arbejder tæt sammen med. Det er jeg rigtig glad og taknemmelig for, og det kan I som forældre virkelig også være. De gør det forrygende godt alle sammen. Mange tak til jer allesammen i Børnehuset og Fritteren for jeres måde at gå på arbejde på hver dag.

I min beretning fra sidste generalforsamling sagde jeg kækt, at Corona snart var overstået, og at det hele bliver godt igen – lige om lidt. Det var nok lige friskt nok. NU er vi tilbage ved en normal hverdag, men jeg må indrømme, at det holdt hårdt, og at det tog længere end jeg i min vildeste fantasi havde troet. Selv om Corona har sat deres begrænsninger for os, har vi arbejdet på fuld kraft alligevel – både i Børnehuset og Fritteren, og det vil jeg fortælle jer lidt om nu, men jeg er kun blevet tildelt 5 minutter til at fortælle om både Børnehus og SFO, så derfor får I highlights fra det år som er gået siden sidste generalforsamling i de to huse, og til sidst lidt information som går på tværs.

Børnehuset:

Sidste år talte jeg om arbejdet med den styrkede pædagogiske læreplan, som vi på det tidspunkt var godt i gang med at implementere. Siden da har evalueringen af den pædagogiske læringsplan været i centrum for vores arbejde. Det er et lovpligtigt stykke arbejde som vi skal lave, og som vi så har valgt at dykke dybt ned i. Det er foregået på den måde, at der I efteråret blev udsendt en Survey til forældre, personale og bestyrelse fra FMK, hvor der blev spurgt ind til forskellige aspekter omkring dagligdagen og den overordnede pædagogik børnehuset. Der kom rigtig meget interessant data ud af det, men det som jeg blev mest glad for var, at 100% af forældrene som havde besvaret surveyen mente, "at børnene bliver mødt, respekteret og anerkendt som de værdifulde og unikke mennesker de er". Det er for mig det vigtigste af alt.

Derudover kunne vi konstatere, at personalet og forældrene identificerede de samme par områder, hvor vi som personale blev nysgerrige på hvordan vi kan blive stærkere. Det er på områder som digital læring og kulturelle udtryksformer. Det har vi brugt en pædagogisk weekend sidst i oktober på at drøfte med hinanden – om vi skal og i givet fald hvordan man kan gå til de to pædagogiske områder. De drøftelser har

indtil nu resulteret i bla. opførelsen af et fint krybbespil til jul.

I både vuggestue og børnehave (og for den sags skyld også i SFO'en) har vi kontinuerligt fokus på børnenes dannelse og livsduelighed. Ordet "dannelse" er faktisk for første gang skrevet ind i dagtilbudsloven, som noget man skal have særlig fokus på. Vi arbejder på at børnene skal blive indrestyrede frem for ydrestyrede, de skal prøve mange forskellige aktiviteter, de skal være fortrolig med dagligdagen – både de strukturerede og ustrukturerede aktiviteter, de skal lege, de skal blive uvenner (og øve sig på hvordan man så bliver gode venner igen), de må gerne blive skuffede og de må gerne gå glip af ting. De skal lære at glædes på andres vegne, de skal være stjernen der er i centrum for det hele, og de skal også kunne træde et skridt tilbage osv osv. Der er mange mange ting vi øver os på hver dag sammen med børnene, og det kan lyde som små ting, men som vi ser det, er det de grundlæggende byggesten som vi sammen får lirket på plads. Man skal have et stærkt fundament for at kunne bygge et solidt hus.

Der er stadig rigtig god søgning til både vuggestue, børnehave. Børnehave og vuggestue kører med fuldt hus, og første ledige plads i børnehaven er til april 2023. I vuggestuen bliver pladserne fyldt op lige så snart der er et barn som rykker i børnehaven. Vi siger desværre nej til mange som gerne vil ind i vores børnehus, så vi håber meget på, at vi kan få mulighed for at indskrive flere, når musik flytter over i det nye musikhus. I børnehuset har vi sagt farvel til Annika og Iben, men til gengæld velkommen til Lene og Noline.

SFO:

Nogen af dem der har mærket mest til Corona i længst tid, er fritterfolkene. Indtil efter vinterferien, har de været totalt opdelt med 1 pædagog til en klasse. Det har unægtelig gjort vores hverdag noget mere ufleksibel end vi bryder os om. Det har givet den enkelte pædagog en unik mulighed for at komme rigtig tæt på sin klasse, men samtidig går man glip af samværet med både de andre børn, men også ens kolleger. Så det vi har haft fokus på har været, hvordan både voksne og børn kommer så godt igennem som muligt. Det har været den helt nære dagligdag som har været i centrum, og ikke de store pædagogiske projekter. Da vi var afsted på pædagogisk weekend med vores kolleger sidst i oktober, tog vi hul på, at drøfte struktur og kultur i fritteren, og det er fortsat et fokuspunkt for os.

Et højdepunkt på året var Fritterovernatningen d. 25-26/3. Vi var endelig tilbage efter 2 år med aflysninger. Næsten samtlige børn fra fritteren var med på en fantastisk rumrejse. For første gang i alle de år jeg har været ansat, blev der ikke ringet et eneste barn hjem pga. hjemve eller noget andet. Der var virkelig nogen børn, som fik flyttet deres grænser fordi de var udfordrede – især da de skulle til at sove, men da de vågnede lørdag morgen og havde klaret det, så var de næsten ikke til at skyde igennem. Fritterfolkene fortjener enorm ros for det stykke arbejde de gjorde.

I fritteren har vi flere 3. classesbørn meldt til end vi tidligere har haft. Det er ellers i 3. klasse, at vi normalt oplever, at børnene begynder at blive meldt ud, men det sker ikke i samme grad. Vi gør os umage med, at der også er aktiviteter, som apellerer til de største fritterbørn, og måske er det en del af årsagen. I fritteren har vi sagt farvel til Peter og Kristina, og velkommen til Mikkel og Kenneth.

Generelt:

For et par generalforsamlinger siden, blev der af nogle forældre spurgt ind til, om det kunne være en mulighed, at holde åbent i børnehus og sfo i sommerferien. Vi har siden haft nedsat et udvalg, som har

arbejdet med forskellige muligheder for, at kunne imødekomme ønsket om mere åbent. Det har resulteret i en beslutning fra bestyrelsens side om, at Børnehuset og SFO'en fra sommeren 2023 kun har lukket i uge 29. Det kommer til at betyde, at personalet holder ferie i to hold, og at vi kommer til at lukke eventuelle huller i arbejdsplanen med vikarer. For jer forældre vil det betyde, at I vil blive bedt om at melde sommerferie ind betydeligt tidligere på året end I har været vant til. Det vil I få mere information om.

Vi har også gennem det sidste års tid haft et udvalg, som har arbejdet med en gentænkning og opgradering af legepladsen. Det har været en spændende proces som er endt ud i et projekt, som der er delt op i fire etaper. Om kort tid skal bestyrelsen tage stilling til igangsættelse af etape 1, og forhåbentlig bliver der snart taget hul på en byggeproces, som bliver meget spændende at følge.

Til sidst en tak til mine ledelseskolleger Mikael, Johnnie og Anna for godt samarbejde – både fælles og på tomandshånd, og også tak for opbakningen og samarbejdet til bestyrelsen. Jeg startede med at sige tak til Børnehus og fritterpersonale og vil også slutte med det - det kan ikke siges for ofte.

Tak for ordet.

Friskoleleder af Sdr. Nærå Friskole Anna Illum Nielsen

Kære Generalforsamling

I bestræbelserne på ikke at gøre generalforsamlingen til en helaftensforestilling, har vi hver fået tildelt 5 minutter at tale i. Det giver anledning til mange overvejelser, for hvad skal med i beretningen, og hvad må vige pladsen?

Vi kommer ikke uden om et tilbageblik på året, der gik, og en stor del af det var igen præget af corona. Nogle vil måske mene, at corona styrede vores liv. Det synes jeg ikke. Jeg vil gerne indrømme, at de rammer, coronaen krævede, gav nogle udfordringer for vores skolehverdag. Men igen gik lærerne foran ved at gøre, som de plejer: nemlig at lave fantastisk skole for vores børn. Rammerne var omskiftelige, men de fandt en vej i det. Kære friskolemedarbejdere, det skal I (igen) have en kæmpe stor tak for. I er i den grad betydningsfulde voksne i vores børns skoleliv, og den opgave tager I ansvarsfuldt på jer hver eneste dag.

Heldigvis var der også nogle sprækker i corona-rammerne. Vi havde et efterår, hvor vi nåede at mærke suset. Hvis jeg siger Harry Potter, høj sol og fællesspisning i Birkelunden, så tror jeg, at alle I, der er forældre i friskolen, tænker tilbage på en helt igennem fantastisk emneuge og på en aften, hvor I igen indtog skolen, så vi alle igen mærkede det store fællesskab. Hvor var det fantastisk. I fortjener en kæmpe stor tak for at byde jer til i vores fælles skole. I er med til at give fællesskabet vinger, når der er mulighed for det, og netop fællesskabet er en af skolens hjørneste.

I efteråret vendte virussen tilbage, og den satte spor og medførte endnu en nedlukning. Denne gang blev det fra politisk hold kaldt tidlig juleferie. En taktik for at undgå at bruge ordet nedlukning, tror jeg. Men det var jo det, det var. For alle måtte atter retur til skærmene og fjernundervisning hver for sig. Heldigvis var vi hurtigt tilbage efter jul, vi holdt fastelavn hver for sig, og den netop overståede alternative uge bød både endelig på teater på tværs af klasser samt lejrskole for 6. og 7. klasse. Vi er ved at være tilbage, og nu er vi i gang med planlægningen af et skoleår, hvor vi gør, som vi gjorde før 2020. Naivt? Måske! Nødvendigt? I

allerhøjeste grad! For nogle af jer forældre er mange af skolens traditioner helt ukendte, fordi vi ikke har kunne holde fast i dem under corona. Til jer vil jeg sige: "Glæd jer!" Vi er mange, der glæder os til, at de traditioner også bliver jeres.

I det forgangne år har vi igen oplevet stor interesse for vores skole, og det kan mærkes på elevtallet. 1. april startede 21 stjernebørn i stjerneklassen, og de er godt i gang med at lære hverdagen at kende. Også på andre klassetrin oplever vi stor tilslutning. Det vi hører igen og igen, er at folk hører godt om os ude i byen, og det er jo takket være jer forældre, der går ud og fortæller den gode historie. Og med god grund. Tak for det. I naturlig forlængelse af vores oplevelse af god tilslutning vil jeg bruge par ord på en dokumentar-serie, der netop har kørt på TV2: "Flugten fra folkeskolen". Her er præmissen, at de frie skoler ikke tager et socialt ansvar. Serien fortæller, at alle de ressourcestærke elever er rejst til fri- og privatskoler, og folkeskolen ender med kun at være for de ressourcetsvage. Tilbage står vores samfund med en vingeskudt Folkeskole. Den præmis køber jeg ikke. Der findes helt sikkert skoler, der ikke tager et socialt ansvar, men langt de fleste gør.

Under alle omstændigheder er det vigtigt for mig at understrege, at vi her hos os tager det sociale ansvar på os. Og det skal vi også, alt andet ville være moralsk forkert. Det betyder ikke, at vi ikke kan stå i situationer eller med opgaver, vi ikke kan løse. Men det er ikke og må aldrig være skolens mål at sige nej til elever, der sammen med deres forældre rækker hånden ud, når vi kan se, at vi kan hjælpe dem. Vi er ikke folkeskolens konkurrent. Folkeskolen kan noget, og vi kan noget andet. Vi kan altså noget forskelligt. Børn og familier er forskellige, og derfor er det en kæmpe styrke, at forældre her i området kan vælge den skole, der passer til dem.

Lige nu er der liv i debatten om dannelsesbegrebet, der er i fare for at blive reduceret til noget, der kun beskæftiger sig med, hvad man kan kalde etikette. Den brede dannelse kan beskrives som processer, der kan foregå alle vegne.

Brinkmann, Tanggaard og Rømer mfl beskriver det i bogen "Sidste Chance" således; "Dannelsesprocessen er hvor mere erfarne hjælper mindre erfarne med at forstå sig selv som en del af en større sammenhæng." Og den forståelse taler lige ind i vores skole og i vores værdigrundlag, hvor der bl.a. står: "Den levende samtale skal medvirke til, at eleverne møder en åben og udogmatisk skole som rummer liv, kærlighed, oplevelser, engagement og glæde." Med denne fine beskrivelse kan man se det levende for sig, hvordan lærerne hjælper børnene til at forstå sig selv i verden. Det holder vi fast i, og det værner vi om. Og så er der "Den levende samtale": når vi mødes i autentiske fællesskaber, hvor vi har noget på hjerte, så bliver samtalen levende. Og her kan jeg vende tilbage til hjørnesteinen, som jeg nævnte tidligere. Nemlig fællesskabet, som er en hjørnestein, og som bliver til i kraft af os, der indgår i det. Med noget på hjerte.

Tak til alle jer der sidder her og er med til at holde liv i og fast i Sdr. Nærå Friskoles stærke værdier. Tak til jer forældre for hver eneste dag at vise os tillid og samarbejde om vores fælles projekt: jeres børn. Uden jer havde vi ikke en skole. Tak til bestyrelsen for godt samarbejde og opbakning, det betyder alverden. Tak til Hans-Henrik for dine hyggelige tilsynsbesøg. Tak til min ledelsesgruppe for gode drøftelser og godt samarbejde. Og så tak fra mig er til jer friskolemedarbejdere: Med engagement og oprigtig nysgerrighed tegner I skolen for vores børn hver eneste dag, og måden det sker på, kan vi alle være glade og stolte af.

Tak for ordet!

Efterskoleleder af Sdr. Nærå Efterskole Johnnie Frederiksen

Kære Generalforsamling

Lad mig stille jer et spørgsmål. Hvad skal vi som efterskole sigte mod? Skal det være at danne eller uddanne de unge mennesker til dagen i morgen eller skal de rustet til et liv der er foranderligt? Jeg tænker begge dele. Med telefonen i hånden og en computer som en naturlig og del af deres hverdag, lever de unge mennesker et liv, hvor de er med på 1. parket. Det kan være lige fra den sidste update fra mor, familien eller vennerne derhjemme, eller mødet med sidste nyt fra det der sker ude i den store verden, der kan have en stor betydning for hvordan de møder livet på efterskolen.

Når de unge mennesker starter her hos os på efterskolen, har de alle et sæt briller på. Med dette sæt briller anskuer de den verden de møder, og træffer beslutninger ud fra det der indtil nu har påvirket dem og været en fast del af deres hverdag. Mødet med efterskolen og efterskolefællesskabet er for dem en ny og meget spændende ting, der for nogen kan tage tid at få ind under huden, mens det for andre er lige til. I efterskolefællesskabet er det vigtigt vi taler ind i hvordan vi lykkes, og hvad er kriteriet for at vi lykkes? Eleverne har i år sunget fra deres egen højskolesangbog. Det gør de af den grund, at sangen, fortællingen og oplevelsen af at slå op på den samme sang, høre den samme fortælling om teksten eller melodien, og så stemme i sammen med alle vennerne, kan være magisk og en meget rørende oplevelse. En sang eleverne har taget til sig – om end det tog lidt tid er sangen om – Ingrid. I sangen får vi et indblik i Ingrids hverdag og konflikterne med kæresten Asger. Men sangen handler også om det der ikke sker i virkeligheden, men som ene og alene udspiller sig i Ingrids hoved. Ingrid og Asger har fantasiskænderier i mangel af bedre - nemlig rigtige skænderier – altså samtalen og dialogen.

En ting eleverne ser frem til i deres dagligdag er bl.a. fredagssamlingen med "Mit Liv". Mit Liv er her, hvor vi lærer på skift, fortæller om de rejser/ oplevelser/ valg vi har truffet i vores liv, og som har været med til at forme dem vi er som mennesker i dag. Tak for at I åbner op og inviterer eleverne ind i jeres liv.

Da efterskoleåret ikke var mere end blot 1 md henne var vi alle afsted på tur til Østrig. Mange var meget spændte på hvad vi skulle opleve og se i Öetz, og Ja - den eneste restriktion der var, var at vi kun skulle have mundbind på i bussen. Oplevelserne og naturen dernede var fantastiske og bl.a. de fælles oplevelser med Rafting, aftenerne på hotellet, vandring, klatring og udspring og ikke mindst shopping, var noget der blev snakket længe om bagefter. Tak for turen og tak for oplevelserne.

Årets Performance var under overskriften "Vi er det vi ser!". Alle lærerne var på og klar sammen med eleverne til at bruge 8 dage på at skabe, forme, synge, spille, sy, trække kabler, danse, øve skuespil, bygge kulisser, få styr på teknikken og ikke mindst være der for hinanden. En fantastisk fremførelse, hvor der opstod magiske momenter af nærvær.

Et nyt initiativ der blev søsat i år var IBO, hvor eleverne arbejder med de 17 verdensmål. Projektet afløste projektopgaven for 9. klasses vedkommende og OSO for 10. klasse. Lærerne var i midten af september på kursus og der blev efterfølgende snakket, drøftet, printet og lamineret, så eleverne kunne blive guidet godt igennem hele forløbet. Eleverne var gennem 6 faser med blandt andet idéfase, virksomhedsbesøg, brobygning, sparring og til sidst en præsentation af det produkt man var kommet frem til. Mange spændene

projekter blev udtænkt, fremlagt og den store ihærdighed fra såvel voksne som elever bar frugt.

Efter jul var vi heldigvis kun "Corona-ramte" i én uge og skolejrskolens tur til Norge kunne gennemføres – trods megen usikkerhed om indrejse til Sverige og skulle vi køre over Norge?? Deroppe var der næsten ingen syge med Corona, men det ramte os da vi kom hjem. Så en stor ros til alle for at turen blev så vellykket som den blev, men også en stor ros for at få hverdagen til at hænge sammen da vi kom hjem.

Ligesom vi har sangen som en fast del af vores hverdag, har vi også gymnastikken, og eleverne har her i marts været ude at vise dette års gymnastikopvisning her på Fyn. Vi var også afsted til "Efterskolestævnet" sammen med 2 andre efterskoler, hvor alle elever i bedste efterskoleånd blev blandet på kryds og tværs i forskellige værksteder. Det hele kulminerede med at vi skulle vise hver vores opvisning for hinanden – og jeg må bare sige, at de gjorde det super godt.

Nu er der lidt over 2 md. tilbage og vi glæder os til de mange oplevelser der stadig er i vente sammen med eleverne.

Så vil jeg gerne takke alle lærerne, pedellerne, køkken og kontor for et godt samarbejde om vores fælles dagligdag, og også en stor tak til bestyrelsen for et rigtig godt samarbejde og jeres stor opbakning. Sidst vil jeg gerne takke for samarbejdet med mine ledelseskolleger: Anna, Majbritt og Mikael. Jeres samtaler og sparring i det daglige, er noget jeg sætter jeg stor pris på.

Jeg startede med at stille det spørgsmål, hvad skal vi som efterskole sigt mod? Vi skal sigt mod at give de unge mennesker oplysning om livet i alle dets aspekter, vi skal oplyse dem om ligheder og forskelligheder, danne dem i deres udsyn og ikke mindst at det hele ikke handler om dig. Det er i mødet med mennesker vi lever – det liv vi lever.

Tak for ordet.

Mikael Wortmann til afslutning:

Nu har I hørt hele den pædagogiske beretning. I har fået et indblik i hvad vi går og arbejder med. Der sker rigtig mange ting rundt om på matriklen, og uanset hvilken funktion vi har på stedet, så er vi med til at påvirke børnene og hinanden. Det handler om hvordan vi er sammen, hvordan børnene ser os, hvordan børnene oplever samarbejdet imellem forældre og ansatte osv. Kort sagt – vi er det liv vi lever.

Og hermed er den pædagogiske beretning videregivet til generalforsamlingen.